

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Quæ erga Deiparam à nobis præstanda, numer 10

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

compassa est verecundia illorum, à quibus fuerat iniuncta, multo magis compatiatur nobis, si pie fuerit invocata, sic Bernard. Ad hujus rei confirmationem sexcenta exempla afferri possent nos tantum commemorabimus illud, qui sub Iustiniano Imperatore, & Menna Constanti-nopolitano Episcopo, narrat Euagius suo tempore gestum, & toti orbi notum lib. 4. c. 35. de puero Iudæo, qui licet virginem sanctissimam non invocasset, per eam tamen ab incendio est servatus: Menna, inquit, temporibus miraculum editum fuit planè memorabile, vetus fuit consuetudo Constantinopoli, ut si quando multæ admodum particule puri, & immaculati corporis Christi superessent, pueri impuberes, qui scholas frequentabant, accerlerentur, easque manducarent. Quod cum factum fuit, filius cujusdam hominis Hebræi quidem opinione, arte autem vitrariorum, una cum pueris versatus est: qui quidem parentibus percontantibus ab eo causam moræ, respondit uti res se habuit, seque cum alijs pueris pariter comedisse. Hebræus bile, furore, & iracundia inflammatus in clibanum ardentem, in quo vitrum formare solebat, puerum conjicit. Postquam verò mater puerum queritans reperire non potuit, passim per totam Urbem ibat, Deum cum gemitu obtestans, & flebilibus lamentis se dedens, Tū duo autem post ad-ostium officinæ viri sui consistens luctu miserabiliter diuexata, nomine puerum compellat. Puer matris vocem ut agnovit, è clibano responsum dat, mater effractus foribus intorumpit, videtque puerum in medijs carbonibus candentibus consistentem illæsum ab ignis incendio, qui cum rogaretur, Quo pacto illa sus mansisset: Mulier, inquit, veste amicta purpurea crebrò ad me venit porrexit aquam, qua carbonum flammam corpus ambientem extinguerem, cibum, denique dedit quoties esuriebam. Qua re ad Iustinianum perlata, puerum cum matre lauacro regenerationis tingendos decrevit: patrem aut pueri, qui recusavit in numerum Christianorum a scribi, in Syris cruci suffigendum curavit hæc Euagius. Eandem historiam confirmat Gregorius Turonensis, qui paucis post annis, eodem tamen seculo vixit in lib. de gloria Martyrum cap. 10. ubi aliquanto explicatius illud de B. Virgine tradit: Cum enim, inquit, infantulum Christiani interrogarent, quale es inter ignem fuisset umbraculum, ait: Mulier qua in basilica illa, ubi panem

de mensa accepi, in cathedra parvulum in sinu gestas infantem, hæc me pallio suo, ne ignis voraret operuit: unde indubitatum est beatam ei Mariam apparuisse. hæc Gregorius Turonensis, additque multos Iudæorum exemplo hoc in Urbe illa saluatos. eandem historiam memorat Glyc. cas 4. par. Annalium.

QUÆ ERGO DEIPARAM A NO-
bis præstanda.

10 Sed veniamus ad ea, quæ erga ejusmodi Matrem à nobis præstanda sunt, ne tot, tantisque ejus erga nos beneficijs ingrati planè sumus. Qua in re duo potissimum exequemur. Primum qua nam ratione priuata erga Deiparam pietate, atque studio singuli nos gerere debeamus, idque brevissimè: ubertorem enim, & integram ea de re tractationem, in secunda hujus operis parte, capite nimirum 34. & sequentibus instituemus. Alterum, quæ nam circa dies festos, templa, aliæque hujusmodi publico cultu in Deipara honorem faciendæ Ecclesia statuerit, ut debita filiorum officia erga eam rependentes, ejus majestati, ac beneficijs aliqua saltem ex parte respondeamus.

Et quod attinet ad primum, omnes magnum erga Deiparam affectum diuina alpirante gratia in nobis ipsis excitare, fovere, atque augere, idque quam primum abique illa mora conemur: sicut enim S. Iohannes, ubi à Christo è cruce pendente audiuit: *Ecco mater tua* charitate filij erga tantam parentem accensus, ex illa hora, hoc est omni cunctatione abjecta continud accepit eam in sua, id est in propria, hoc enim sonat græca vox *ἑστία*, ita & nos amorem Virgini, qualem filios decet erga talem matrem exhibentes, eam in propria cordis penetralia S. Iohannis exemplo admoniti, illico, nulla interposita mora per intimam erga eam pietatem, ac devotio-nem recipere nitamur; illud magnopere ca-ventes, ne peccata peccatis addentes hæc Vir-ginis filiatione prorsus indigni reddamur, nendè utilitatem, quam percipere ex ea possu-mus uberrimam per oscitantiam eladi patia-mur. Quocirca conscientie puritati, abster-sa omni peccati labe, in primis studeamus; eamque tanquam Dominam, ac matrem agnoscetes omni cordis studio diligamus,

Qua abhe-
mimibus
erga Dei-
param
præstanda.
Qua agen-
da.

Quid sin-
guli erga
Deiparam
exhibere
dicunt.
Statim de
votio Dei-
para exci-
tanda.
Ioh. 19.

Laegrim,

Auiores,
qui eadem
narrant
historiam
Gregorius
Turonens.

diligamus, ac summa animi demissione veneremur; de ejus bonis intima animi lætitia eidem gratulemur in nostris, quibus premimur angustijs, fidenter ad eam accurramus, dicamusque suppliciter, *Monstra te esse matrem*. Et quoniam, ut rectè monet Cyprianus de bono patientiæ, seruos oportet esse obsequentes, & filios non decet esse degeneres, diuina ope ad iuti pro nostra virili parte, eam imitari, eique nonnulla obsequia deferre studeamus. his enim sex actuum generibus, Amore, Reuerentia Congratulatione, Fiducia, imitatione, atque Obsequijs, pietatem ac deuotionem erga Virginem constare, Deo bene propitio in secunda hujus operis parte plenius ostendemus; interim hæc indicasse satis sit.

Cyprian.

Pietatis
sanctus
erga Deiparam
maximus
apud
omnes.

Cap. 34.

QVÆNAM ECCLESIA IN DEIPARA honorem facienda decreuerit.

Quomodo
Ecclesia
Deiparam
gloriam
prosequatur.

Sed videamus, quæ nam Ecclesiæ à Spiritu sancto edocta, ad gloriam tantæ Virginis, quam Dei, ac Domini sui Genitricem non tantum agnoscit, ac prædicat, sed etiam veneratur, ac colit, à qua tot, tantisque beneficijs identidem cumulatur, faciendæ præscripserit. Quæ quidem omnia ad dies celebres in ejus honorem dicatos, ad Tempia ei erecta, denique ad Complura alia in ejus cultum sancita revocari possunt.

DIES FESTI IN DEIPARÆ GLORIAM DECRETI.

Dies festi
in honore
Deiparæ.

ET sanè si de diebus in Deiparæ honorem institutis loquamur, præter Sabbatum singulis recurrentibus hebdomadis Deiparæ di-

catum de quo infra in hoc capite plenius, plura in ejus cultum festa sunt instituta, siue spectes ea, quæ in Ecclesiâ uniuersali, siue ea, quæ in peculiariibus Regnis, & Urbibus, vel etiam in Religiosorum hominum familijs celebrantur. ut de sanctissima Virgine sub typo Judith dictum intelligamus, illud Judith 16. *Erat autem illis diebus festis procedens cum magna gloria: ubi vox illa, Procedens, hoc est pergens, & ultra se extendens, innuere videtur Deiparam ferijs, festisque augeri in dies, quod experientia satis est compertum: ut propterea Cant. 6. dicatur progredi quasi Aurora consurgens, quæ magnis per singula momenta incrementis, magis, magisque clarescit. quod ipsum Ildefonsus sermo. 7. de Assumpt. in cedro Libani de Deipara significatum tradit: Hac est, inquit, quæ ut Cedrus Libani quotidie in terris multiplicabitur, arborabiturque ramis, & in celo radicebus, ut crescat amplius, solidatur. sic ille. Et certè Judæis olim præscriptum erat Numer. 28. ut Nouilunij recurrentibus Calendarum, seu Neomeniæ solemnitate aucto sacrificio numero celebrarent, eamque tubarum cantu Num. 10. festiuiorem redderent. quare Psal. 80. Buccinate in Neomenia tuba, in insigne die solemnitatis vestra, quia præcipium in Israël est. Hujusmodi verò Neomeniæ festum ex Toletio in Joannis capitul. septimo. ann. 2. licet institutum esset in memoriam perpetuæ diuinæ gubernationis, & in gratiarum actionem propter beneficia, quæ à præpotenti Deo percipiuntur toto tempore, quod luna, à qua menses, & annos Judæi computabant, menstruo suo decursu metiebatur; simulque ex Augustino lib. 19. contra Faustum cap. 20. Hac noua luna celebratio nouam creaturam, quæ per Christum facta est prænucciaret. Idem tamen Neomeniæ festum singulis mensibus recurrentis figura etiam fuisse videtur festorum, quæ à populo Christiano summa cum alacritate aliquando celebranda erant in honorem Deiparæ, quæ pulchra ut Luna prædicatur. Et meritò noua Luna nullis veteris Euxæ maculis inquinata appellari potest, cujus intercessione, & meritis plurima à Christo Domino in humanum genus abundè, ac iugiter promanant beneficia: quare ad ea recolenda, & ad gratias de ijs Christo agendas complures festi dies in Deiparæ honorem instar illius antiquæ solemnitatis Neomeniæ magna cum pietate sunt*